

§ 13.

Hvis der ikke til Retsmødet fremkommer noget, der afsvækker Resultatet af den skete Bevisførelse, afsiger Retten Dom til Dødsformodning.

I Dommen angives den Dag, fra hvis Udløb Dødsformodningen skal regnes. Det skal være den sidste Dag i den Maaned, hvori Fristen udløb, eller i de i § 6, Stk. 2, nævnte Tilfælde den Dag, det er sandsynligst, at den borteblevne er død, hvis en saadan Dag kan fastslaas.

§ 14.

Rettens Afgørelse i Henhold til §§ 11—13 kan indbringes for højere Ret af Sagsøgeren, den beskikkede Forsvarer og enhver, som har retlig Interesse i Afgørelsen. Saafremt den borteblevne er gift, kan Anke af Dødsformodningsdom endvidere iværksættes af Paatalemyndigheden, hvem Udskrift af Dommen i nævnte Tilfælde straks skal tilstilles af Retten. Paatalemyndigheden har fri Proces under Sagen.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse. Justitsministeriet kan ikke give Tilladelse til Anke af Dødsformodningsdom efter Ankefristens Udløb.

§ 15.

Dom til Dødsformodning faar først Virkning, naar Ankefristen er udløbet.

Kapitel 3.

Skifte uden Dom.

§ 16.

Overstiger en borteblevens Formue ikke 800 Kr., kan Formuen, naar der er gaaet 1 Aar, siden han sidst vides at have været i Live, uden Dødsformodningsdom tages under Skiftebehandling, som om han var død paa det Tidspunkt, da han maa anses for bortebleven. Dette Tidspunkt fastsættes af Skifteretten.

Kapitel 4.

Dødsformodnings Bortfald.

§ 17.

Viser det sig efter Dom til Dødsformodning, at den borteblevne lever, kan han i 10 Aar fra den Dag, fra hvilken Dødsformodningen efter Dommen regnes, kræve sine Ejendele tilbage fra dem, der har faaet dem udlagt som Arv.

Oplyses det, at den borteblevne er død paa et andet Tidspunkt end angivet i Dommen, kan den, som herefter har Ret til Arven, inden for samme Tidsrum kræve den udleveret.

§ 18.

Hver Arving skal kun give tilbage, hvad han har modtaget.

Hvis det modtagne er afhændet eller forbrugt, skal Arvingen erstatte Værdien ved Afhændelsen eller Forbruget, men dog ikke mere end den nuværende Værdi af Ting af tilsvarende Art og Godhed. Kravet mod Arvingen kan nedsættes eller bortfalde, naar Forbruget har været rimeligt begrundet i hans Erhvervelse af den borteblevnes Ejendele, og det efter hans økonomiske Forhold vilde være ubilligt at lade ham tilsvare det fulde Beløb.